

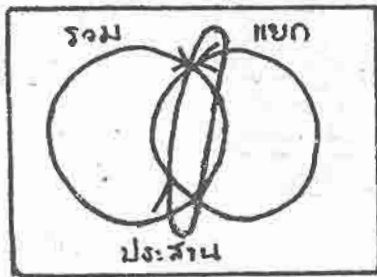
ทัศนะปีใหม่

วาระกึ่ง

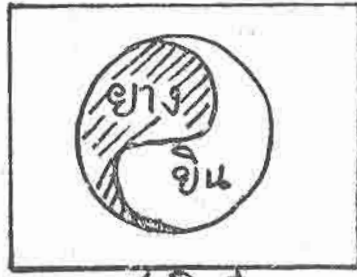
โอกาสพิเศษผู้เขียนขอเสนอข้อคิดเกี่ยวกับปรัชญาชีวิต

ก่อนอื่นให้ท่านพิจารณาหลักปรัชญา

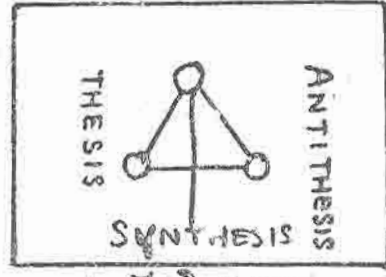
3 ทัศนีดังต่อไปนี้

1. ทัศนีฮินดู

2. ทัศนีเต๋า

3. ทัศนี HEGAL

ปรัชญาฮินดู ถือว่าสิ่งทั้งหลายคือเอกภาพ เอกภาพนั้นคือเทพเจ้าและเทพเจ้าแบ่งภาคเป็นตรีเทพ ซึ่งแต่ละองค์ทำงานร่วมกัน ตรีเทพนั้นคือเทพผู้สร้าง เทพผู้ทำลาย และเทพผู้รักษา นั่นหมายถึง พระพรหม พระอิศวร และพระนารายณ์

ปรัชญาเต๋าหรือลัทธิเต๋า ถือว่าสภาพสมบูรณ์เกิดจากการรวมสิ่งตรงกันข้าม เข้าด้วยกันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ยีน คือลักษณะขาว ยาง คือลักษณะดำ และเอกภาพคือวงกลมที่ล้อม ยีน และ ยาง

ปรัชญา Hegal ถือว่าทุกสิ่งทุกอย่างจะมี Thesis คือสภาพที่จะดำเนินไป Antithesis คือสภาวะที่ขัดแย้งไม่ให้เป็นไป Synthesis คือการประสานทั้ง 2 อย่างให้เป็นไปอย่างมีลึกลับส่วนถาวร

เราจะเห็นว่าลัทธิทั้ง 3 มีลักษณะเหมือนกัน ถ้าเข้าใจแก่นแท้แล้ว เขาย่อมไม่ประหวัดต่ออุปสรรคของชีวิต อย่างลัทธิฮินดูมีหลักการรวม แยก และประสาน หมายความว่า การดำรงอยู่ย่อมขาด 3 ประการอย่างหนึ่งอย่างใดไม่ได้ และไม่มีใครรู้จริงว่า ความคิดของใครถูกต้อง และใครคิดว่า ความคิดของตนถูกต้องนั้นย่อมคิดผิด แท้จริงทุกคนอยากให้ทุกอย่างดี ก้าวหน้า แต่ด้วยทัศนะไม่เหมือนกัน อาจเกิดแบบสร้างสรรค์ ทำลาย และรักษา

ลัทธิเต๋าอ้างเป็นนัยว่า เมื่อเรามีอวิชา จะเป็นต้นไม้คือต้นไม้ ภูเขาคือภูเขา แม่น้ำคือแม่น้ำ เมื่อได้ศึกษาข้อมประจักษ์ว่า ต้นไม้ไม่ใช่ต้นไม้ ภูเขาไม่ใช่ภูเขา และแม่น้ำไม่ใช่แม่น้ำ ต่อเมื่อถึงขั้นมีปัญญาแตกถ่าน แล้วจะเห็นมิตซ์ตัวว่า ต้นไม้จะเป็น

คนไม่รัก ภูเขาจะเป็นภูเขาอีก และแม่น้ำจะกลายเป็นแม่น้ำอีก ประชัญทำให้เราเข้าใจว่า ถ้าใจจริง ๆ ก็ไม่มีปัญหา ถ้าฉลาดมีปัญญาจริง ๆ ก็ไม่มีปัญหา จะเห็นได้ว่า ถ้าคนใจกับคนใจอย่างแรงพบกันก็ไม่มีการทะเลาะเบาะแว้ง คนใจก็ไม่ขัดแย้งกับคนมีปัญญา คนมีปัญญากับคนมีปัญญาค้วยกันก็ไม่ขัดแย้งกัน แต่บุคคลที่อยู่ท่ามกลางการขัดแย้งกันในความคิดเห็น นับเป็นเรื่องราวรรมคาต้องรอผู้ที่มีปัญญามาร่วมงาน ทุกฝ่ายจะประสานกันด้วยดี

อนึ่งคนฉลาดกับคนมีปัญญามีลักษณะต่างกัน คนฉลาดมีความคิดเห็นดี มีความสามารถในการทำงานและตัดสินใจ แต่ยังไม่มีความเห็นแก่ตัว แต่ผู้ที่มีปัญญาเป็นผู้มีความคิดรอบคอบ สุขุมกับภรรยา และไม่มีความเห็นแก่ตัว

จากลัทธิเต๋าตั้งกล่าวจะเห็นว่าการทำงานร่วมกัน ก็จะมีผู้เห็นด้วยกับเรา สนับสนุนเรา ขณะเดียวกันก็มีผู้ขัดแย้งและอยากทำลายเรา แต่ผู้ที่มีปัญญาจะสามารถทำ ยิน และ ยาง ให้เข้าใจกัน เปิดโอกาสให้ขัดแย้งกันบ้าง

และสนับสนุนกันบ้าง ถ้ามีแต่ yes ก็อันตรายถ้ามีแต่ no หรือ none ก็อันตราย ผู้บริหารต้องรับฟังทั้งสามอย่าง และพยายามประสาน yes และ no หรือ none เข้าด้วยกันจึงจะเกิดประโยชน์อย่างแท้จริง

ส่วนลัทธิ Hegal ของตะวันตกก็มีหลักและเหตุผล เช่นเดียวกับปรัชญาทั้งสอง ดังกล่าวข้างต้น ถ้าเราเข้าใจแล้วจะทำให้ อารมณ์จิตใจ และสติปัญญามั่นคง

การดำรงชีวิตนั้นมีทั้งเหตุผลเกี่ยวกับ อารมณ์ จิตใจและสติปัญญา คนส่วนมาก

มักดำเนินชีวิตตามอารมณ์ คือรู้สึกอย่างไรก็ตัดสินใจ ดำเนินชีวิตไปอย่างนั้น กล่าวคือใช้อารมณ์เป็นเครื่อง นำคนประเภทนี้มีก็มีความทุกข์เดือดร้อนจากการกระทำ อยู่เสมอ ประเภทที่สองคือ ผู้ใช้เหตุผลทางจิตวิทยาเป็น เครื่องนำทาง คนพวกนี้พยายามรู้จักคนอื่น และพยายาม ใช้กลเลศของคนอื่นเป็น เครื่องมือความสำเร็จให้ตนเอง บุคคลระดับนี้คือพวกได้รับการศึกษา แต่ไม่ถึงขั้นปรียัติ คือมองแต่ผลที่จะได้ ไม่มองเลยไปว่าเมื่อได้ผลแล้วผล นั้นจะเป็นสาเหตุให้เกิดอะไรขึ้นอีก พวกนักวิชาการ ปัจจุบันมักจะมีมุ้งกันเกินไป ไม่มองให้รอบคอบ แต่บางที โทษเขาไม่ได้นัก เพราะการฝึกฝนของนักการศึกษา ปัจจุบัน มักฝึกให้รู้เฉพาะอย่างเกินไป การมองโลกจึง แคบ บุคคลระดับนี้จำนวนไม่น้อยที่คิดว่าตนคือปัญญา ชน แต่อย่าลืมน่าว่าปัญญาชนนั้น ใช้จะเพียงผู้รู้อย่างเดียว ต้องเป็นผู้รอบรู้ด้วย ปัญญาชนยอมไม่ทะเลาะวิวาท หรือ หลงแต่คำยกยอว่าตัวเองเฉลียวฉลาด การดำเนินชีวิต ของปัญญาชนมีลักษณะเป็นเพียงผู้ประสาน ผู้ก่อมากกว่า (อ่านต่อหน้า 36)

